

کاروان ایران در بازی های کشورهای اسلامی رتبه دور قبل را تکرار کرد

همان تعداد طلا با ۹۸ نفر بیشتر!

میزبانی خودنیز در این دوره از مسابقات استفاده کرد و به خصوص در بحث داورى به خوبی توانسته بود شرایط را به سود خود عوض کند. در این میان نمایندگان ایران در رشته های مختلف بارها از اینکه کفه ترازوی داورى به سود میزبان بوده انتقاد کردند و حتی روز گذشته نیز صالحی امیری، رئیس کمیته ملی المپیک در گفت وگویی از این موضوع انتقاد کرد.

رنگ خطر از بگستان برای ورزش ما

سومی ایران در این دوره از مسابقات با وجود افزایش تعداد نفرات اعزامی و همچنین بیشتر شدن تعداد رشته های می تواند پیشرفتی قابل قبول برای ما محسوب شود. کاروان ایران در دوره قبل پشت سر آذربایجان و ترکیه قرار گرفت اما این بار از یک ها از نظر کیفی نمایش بهتری از کاروان ایران داشتند و توانستند با مدال هایی که بیشتر در وزن برداری، کشتی، ژیمناستیک و جودو به دست آورند عملکردی به مراتب بهتر از ورزشکاران ما ارائه کرده و نه تنها طلای بیشتری از ایران کسب کردند بلکه در مجموع تعداد مدال هم ۱۵۸ به ۱۳۳ از ما بهتر کار کردند. این اتفاق می تواند رنگ خطری برای ورزش ما باشد که از یکستان که در سال های اخیر سرمایه گذاری گسترده ای در ورزش انجام داده است می تواند در سال های آینده رقیبی بسیار جدی برای مادر کسب مدال به خصوص در بازی های آسیایی باشد.

در بازی های آسیایی اینچئون ۲۰۱۴ کاروان ایران با ۲۱ مدال طلا در رده پنجم قرار گرفت و از یک ها با ۹ طلا یا رده هم شدند اما ۴ سال بعد در اندونزی آنها در حالی که مثل ما ۲۰ طلا به دست آورده بودند، به لطف ۴ نفره بیشتری که از ما کسب کردند توانستند رده پنجم را از ما گرفته و ایران در رتبه ششم این مسابقات قرار گیرد. حالا در فاصله حدود یک سال مانده به آغاز بازی های آسیایی هانگژو در

ایران در ماه های اخیر دچار تعلیق هم شده بود حضور در این مسابقات می توانست فرصتی بسیار خوب برای جودوکاران ایرانی باشد تا در یک رقابت مهم بین قاره ای خود را محک و دو توانایی های خود را نشان دهند اما با وجود اعزام این تعداد ورزشکار از این رشته، هیچ مدالی نصیب بخش انفرادی جودو ایران نشد و فقط در بخش تیمی توانستیم مدال برنز را کسب کنیم تا این رشته یکی از ناکامان بزرگ این دوره لقب بگیرد.

مشکلات و ایرادات میزبان

یکی از انتقاداتی که در این مدت از کمیته ملی المپیک انجام شده، برنامه ریزی برای سفر کاروان اعزامی ایران به قونیه بود که با وجود اینکه ترکیه در همسایگی ما قرار دارد و یک پرواز چارتر به قونیه پیش از ۳ ساعت طول نخواهد کشید اما مسئولان کاروان تصمیم گرفتند ورزشکاران و همراهان ابتدا راهی آنکارا شده و از آنجا با اتوبوس به قونیه بروند که این کار باعث شد تا زمان سفر افزایش چشمگیری داشته باشد و ورزشکاران با خستگی فراوان به قونیه برسند. از طرف دیگر نبود سیستم سرمایشی در محل اسکان ورزشکاران که یکی از مهم ترین ایرادات میزبانی این مسابقات بود باعث شد تا مسئولان کمیته ملی المپیک برای رفع این مشکل مجبور شوند تعداد زیادی پنکه خریداری کنند که این اتفاق در حالی که در سال ۲۰۲۲ بسر می بریم بسیار عجیب است.

البته مشکلات میزبانی تنها به همین جا ختم نمی شود و نبود برخی نیازهای اولیه سالن ها و ورزشگاه های محل برگزاری مسابقات یکی از موضوعاتی بود که واکنش تیم های شرکت کننده و همراهان را بدنبال داشت. در برخی ورزشگاه ها حتی آب هم به سختی پیدا می شد که باعث شد بود تا خبرنگاران و اعضای کادر فنی در این باره با مشکل روبه رو شوند. از طرف دیگر ترکیه به خوبی از امتیاز

بیرالوند در دسته ۹۶ کیلوگرم موفق شدند هر سه مدال طلائی که در این دسته ها اهدا می شد را تصاحب کنند و از نظر مرغوبیت مدال بهترین عملکرد را داشتند و کمک زیادی به کسب رتبه سوم کاروان ایران داشتند.

اگرچه ورزشکاران مادر برخی رشته ها نمایش خوبی داشتند و حتی تعدادی از آنها بر خلاف پیش بینی هایی که قبل از شروع مسابقات از رتبه آنها می شد توانستند عملکرد به مراتب بهتری ارائه داده و مدال خوش رنگ تری کسب کنند اما رشته هایی مثل دوومیدانی و جودو را می توان ناکامان بزرگ کاروان ایران در این دوره از مسابقات دانست که به هیچ عنوان نتوانستند انتظارات را برآورده کنند.

تیم دوومیدانی ایران با نفرات شاخصی چون احسان حدادی و حسن تفتیان راهی این رقابت ها شد و امیدوار بود که بتواند مدال های خوبی در این دوره از مسابقات کسب کند اما در نهایت یک نفره فرانسه فصیحی و برزیل فتیحی گنجی در پرتاب نیزه حاصل عملکرد این تیم ۱۶ نفره بود که راهی قونیه شده بودند. البته دوومیدانی ایران در این دوره از مسابقات حواشی زیادی نیز داشت از جمله حضور دبیر فدراسیون با تست کرونا مثبت در قونیه که البته به گفته کمیته ملی المپیک جزو کاروان اعزامی نبوده و از طریق دیگری راهی ترکیه شده است و البته در طول برگزاری مسابقات هم در ورزشگاه حضور داشت. رکورد شکنی تفتیان و فصیحی هم از جمله اتفاقات مثبت این دوره می توانست باشد که بار اول بدلیل سرعت بالای باد این رکورد باطل شد و در بار دوم هم با وجود اینکه گفته شد این رکورد شکسته شده است اما مدتی بعد ساموئل لوپس، مسئول فنی مسابقات دوومیدانی اعلام کرد که رکوردهای ثبت شده در سه روز نخست این مسابقات بدلیل یک مشکل فنی رسمی نیست و به این ترتیب رکورد آنها ثبت نشده است. جودو هم با ۱۴ ورزشکار راهی قونیه شد و با توجه به اینکه فدراسیون

سیامک خاجی

خبرنگار گروه ورزش

بازی های همبستگی کشورهای اسلامی پنجشنبه شب با برگزاری مراسم اختتامیه در شهر قونیه ترکیه به اتمام رسید و در نهایت همان طور که از قبل پیش بینی می شد میزبان با کسب ۱۴۵ مدال طلا که رکوردی تازه در این بازی ها محسوب می شود موفق شد در جدول رده بندی مدال ها بر سکوی نخست قرار گیرد و در حالی که گفته می شد جدال اصلی برای نایب قهرمانی در این دوره از مسابقات بین ایران و جمهوری آذربایجان خواهد بود و البته از یکستان هم کمی شانس دارد اما در نهایت این از یک ها بودند که با ۵۱ مدال طلا بر این نخستین بار در تاریخ این رقابت ها عنوان دومی را تصاحب کردند و ایران نیز که همانند دوره گذشته ۳۹ مدال طلا کسب کرد باز هم موفق شد عنوان سومی خود در بین کشورهای اسلامی را تکرار کند. تیم ایران این بار با تعداد نفرات بیشتری راهی قونیه شده بود (۲۵۷ نفر در این دوره در مقابل ۱۵۹ نفر در دوره گذشته) اما با وجود افزایش تعداد مدال های نقره و برنز، نمایندگان ورزش ما نتوانستند در تعداد مدال های طلای خود نسبت به دوره قبل در با کوتاهایی ایجاد کنند و در نهایت با ۱۲ طلا کمتر از از یک ها به رده سومی رضایت دادند.

برندگان و بازندگان کاروان ایران

با توجه به اینکه در هر دوره تعداد رشته ها افزایش داشته در نتیجه تعداد مدال هایی که تیم های نخست (که در هر ۴ دوره ای که این بازی ها برگزار شده قهرمانی به کشورهای میزبان رسیده است) کسب کرده اند در هر دوره روند صعودی داشته است. با این حال این بار برخلاف سال های قبل که رقابت نزدیکی برای رده های اول تا سوم وجود داشت ترکیه که در ورزش جهان حرف های زیادی برای گفتن دارد در همان روزهای نخست شروع بازی ها فاصله خود با رقبای زیاد کرد و در پایان با اختلافی فاحش به مقام قهرمانی رسید. آنها در حالی به این موفقیت دست پیدا کردند که نسبت به دوره قبل کمی بیشتر از دو برابر مدال طلا به دست آوردند و عنوان دومی خود در با کور این بار به قهرمانی بدل کردند.

کاروان ایران هم که پیش از اعزام با برخی حواشی از جمله کناره گیری تیم ملی فوتبال امید از این بازی ها روبه رو بود در نهایت به عنوان سومین کاروان بزرگ حاضر در قونیه در این مسابقات شرکت کرد اما با وجود عملکرد خوب در برخی رشته ها از جمله وزن برداری، کشتی، پاراشوت و تکواندو که بخش عمده ای از مدال های خود را در این رشته ها کسب کردند، اما در نهایت نتوانستند بیشتر از دوره قبل گردن آویز طلا کسب کنند و البته خوش شانس هم بودند که آذربایجان که با نزدیک به ۴۰۰ ورزشکار پس از ترکیه بیشترین شرکت کننده را داشت و پس از قهرمانی در دوره قبل به دنبال حضوری موفق در این دوره هم بود در نهایت فقط ۲۹ مدال طلا به دست آورد و چهارم شد.

بر مدال ترین ورزشکاران ما در این دوره شاهین ایزدیار و سینا ضیعی نژاد بودند که هر کدام ۶ مدال (۳ طلا، ۲ نقره و یک برنز) در پاراشوت کسب کردند و عملکرد بسیار خوبی در این دوره داشتند اما بیشترین مدال طلا را برای کاروان ایران دو نماینده مادر وزن برداری کسب کردند. با توجه به اینکه پیش از شروع مسابقات وزن برداری اعلام شد که در هر دسته سه مدال (طلا، یک نقره و دو نقره و دو نقره و دو نقره) اهدا می شود این اتفاق بیشتر به نفع ترکیه، از یکستان و البته ایران تمام شد که در نهایت چند مدال طلا بیشتر نصیب شان شد. در این میان رسول معتمدی در دسته ۱۰۰ کیلوگرم و رضا

گفت و گو

نسیم شیرازی

خبرنگار

تأثیر حضور سرمربی خارجی تیم ملی والیبال بانوان را می شد در بازی های همبستگی کشورهای اسلامی به وضوح دید و ولی چیزی که کنار این تأثیر می شد مشاهده کرد همدلی تیم بود، همدلی ای که کادر فنی و بازیکنان ایجاد کرده بودند را می شد در مستطیل والیبال و کنار زمین تماشا کرد و در این میان از نقش مربیان ایرانی این تیم با انگیزه هم نمی شود گذشت. تیمی که تاریخ سازی کرد و اولین در برای رسیدن به پله های بالاتر را با موفقیت گشود. مدال نقره و حضور در فینال این رقابت ها نشان داد که تیم ملی والیبال دختران ایران برای به نمایش گذاشتن توان شان پریدن را بلد شده اند و حالا میدان می خواهند و حمایت به یهانه این تاریخ سازی با فاطمه رشیدی، یکی از مربیان خوش سابقه تیم ملی والیبال بانوان گفت و گو کردیم که در ادامه پاسخ های او به «فرهیختگان» را خواهید خواند.

۱۱۱

از این تاریخ سازی بگوئید، از حس و حالی که تیم ملی بعد از موفقیت هایش در این بازی ها تجربه کرد.

برای نتیجه های ما گرفتیم می شود گفت مربیان ایرانی خیلی تلاش کردند. ۵۶ سال از مدال آوری تیم ملی مان به عنوان تیم سوم مسابقات می گذشت و فکر مربیان تمام تلاش شان را انجام دادند. ما از سال ۱۳۸۶ فکر می کنم مجوز حضور با پوشش مسابقات آسیایی را به دست آوردیم و می شود گفت تلاش بانوان مان از همان سال برای این افتخار آفرینی شروع شد و در این مسیر فدراسیون والیبال که در راس آن دکتر داورزی و خانم محمدیان حضور دارند خیلی از تیم حمایت کردند و تمام تلاش شان را برای اعزام تیم به این مسابقات انجام دادند و فکر می کنم این یک شروع خوب برای والیبال بانوان بود.

تأثیر حضور سرمربی جدید تیم ملی را می شد در این رقابت ها دید؟

خانم کمپدلی همان ابتدای ورودش، با حضور در باشگاه ها

مربی تیم ملی والیبال بانوان در گفت و گو با «فرهیختگان»: نایب قهرمانی در قونیه شروع خوبی است

کمپدلی را ولاسکو معرفی کرد، مثل خودش زمان می خواهد

■ رویای ما حضور تیم ملی بانوان در لیگ جهانی و المپیک است

که یک دوره بلندمدت یک سری بازیکنان باشند و بازیکن دیگری به تیم تزریق نشود. به هر حال با این اتفاق ها و زمان دادن ها به سرمربی می توان منتظر روزهای خوب هم بود.

میزبان مسابقات زورش به همدلی بچه ها چربید، از بازی فینال بگوئید و جو میزبانی.

هر تیمی که میزبان می شود یک سری شیطنت ها دارد تا تیمش بتواند نتیجه بگیرد و البته که این دلیلی بر توجیه باخت تیم ما به ترکیه نیست، در هر صورت ترکیه جزء ۴ تیم برتر دنیا ست و تیمی که برای مسابقات اعزام کرده بود پشتوانه تیم اصلی اش بود و خیلی خوب بودند و البته که برایشان نتیجه گرفتن در کشور خودشان بسیار حائز اهمیت بود. یک سری اتفاق های ریز درشت برای ما افتاد؛ چرا که برای بازی اول در دور مقدماتی با ترکیه باید ساعت ۶ عصر در سالن می بودیم ولی براساس ناهماهنگی هایی که بود اتومبیل حامل بچه ها مسیری که هر روز می رفتیم را این بار اشتباه رفت و دیر به سالن رسیدیم که ذهن را به این سمت می برد که شیطنتی هم احتمالاً شده است ولی برای بازی فینال سعی کردیم همه اینها را پیش بینی کنیم تا مشکلی برایشان پیش نیاید. تغییر ساعت ما با بازی آذربایجان که قرار بود ۴ عصر باشد ولی ساعت ۱۰ شب به ما اطلاع دادند که بازی به ۱۰ صبح تغییر پیدا کرده و همه اینها روی تیم تأثیر داشت ولی مثلاً در بازی با آذربایجان این انرژی را هم به بازیکنان داد که هر طور شده آذربایجان را ببرند و فینالیست شوند که این اتفاق خیر هم افتاد و خدا را شکر توانستیم آذربایجان را ببریم و به فینال راه پیدا کنیم.

سخت ترین رقبای ایران در بازی های همبستگی کدام تیم ها بودند؟

تیم های ترکیه، آذربایجان و کامرون که در المپیک هم بازی کرده و رقبای خیلی خوب و سرسختی بودند.

او تأثیر خیلی مهمی را در والیبال آقایان گذاشت با مشاوره او سرمربی جدید بانوان آمد و من فکر می کنم برای هر چیزی باید صبور باشیم و بتوانیم با این صبر نتیجه بگیریم چون در هر صورت ولاسکو هم بعد از ۲ تا ۳ سال ونیم توانست نتیجه لازم را بگیرد. ما پتانسیل بالا و بازیکنان بسیار خوبی داریم که فکر می کنم اگر بتوانیم لیگ قوی هم داشته باشیم خیلی خوب خواهد شد و به تیم ملی مان کمک صد درصدی خواهد شد. این طور نباشد که فقط ۴ یا ۵ تیم قوی باشند و بقیه تیم ها از بازیکنان ضعیف تر برخوردار باشند. بازی های لیگ هم بازی های تدارکاتی برای بازیکنانی که در سطح ملی هستند می شود و قطعاً باید پشتوانه سازی کنیم و پشتوانه سازی هم این طور نباشد

سرمربی تیم ملی را می توان ولاسکو تیم ملی بانوان دانست؟

ولاسکو او را به فدراسیون والیبال معرفی کرده و همان طور که

چین رتبه دومی از یک ها در بازی های کشورهای اسلامی آذربا را برای ورزش ما به صدا درآورده است که اگر در این مدت نتوانیم شرایط ورزش خود را بهتر کنیم در این رقابت ها باز هم شاهد پیش افتادن از یکستان در جدول مدال ها خواهیم بود. این موضوع را نباید فراموش کرد که از یک ها در اندونزی بخش عمده ای از مدال های طلای خود را در دورشته بوکس و کراش به دست آوردند که از قضا این دورشته در پنجمین دوره بازی های همبستگی کشورهای اسلامی حضور نداشتند و عملکرد خوب این کشور در رشته های دیگر از جمله وزن برداری و حتی دوومیدانی آنها را به موفقیت در بازی های آسیایی پیش رو امیدوارتر کرده است.

بحث تکراری عدم توجه به رشته های مدال آور

یکی از مهم ترین انتقاداتی که در این سال ها از ورزش ایران انجام می شود و همچنان هم نتوانسته ایم آن را برطرف کنیم عدم توجه به رشته های پرمدال همچون دوومیدانی، ژیمناستیک و شنا است که معمولاً کشورهای مدعی در ورزش برای موفقیت در بازی های قاره ای و حتی المپیک سرمایه گذاری ویژه ای روی آنها انجام می دهند و بیشتر رقابت برای بهتر شدن شرایط کشورها در جدول مدال ها در چنین رشته هایی است اما کاروان ایران در دوره اخیر بازی های کشورهای اسلامی باز هم نشان داد که با وجود سطح به مراتب پایین تر این رقابت ها نسبت به المپیک و حتی بازی های آسیایی، نمایندگان مادر این رشته ها همچنان در چنین رشته های مهم و مدال آوری نتوانسته پیشرفت قابل توجهی داشته باشند. در چنین شرایطی نمی توان امیدی به موفقیت ورزشکاران ما در این رشته ها در بازی های آسیایی پیش رو داشت و اگر چه سال هاست که کارشناسان و افراد خبره ورزشی راه بهتر شدن جایگاه کاروان ایران در چنین تورنمنت هایی را داشتن نگاه ویژه به این ورزش ها و سرمایه گذاری کلان و همچنین ایجاد پایگاه های استعدادیابی در آنها می دانند اما همچنان توجه چندانی به این راهکارها نمی شود تا ورزش ایران با وجود استعداد های خوبی که در نقاط مختلف کشور دارد نتواند همپای رقبای خود پیشرفت کند.

در همین دوره از بازی های کشورهای اسلامی در دوومیدانی ۱۲۴ مدال توزیع شد که سهم ایران تنها یک نفره و یک برنز بود در حالی که ترکیه ۲۹ مدال از جمله ۱۲ طلا کسب کرد و بحرین هم پس از آنها با ۸ طلا موفق ترین کشور در این رشته بود. در شنا هم از ۱۲۰ مدالی که کشورهای مختلف کسب کردند سهم ما فقط یک برنز بود و البته میزبان بیش از نیمی از این مدال ها را به دست آورد تا بخش عمده ای از عملکرد خیره کننده اش در این دوره را مدیون شناگران خود باشد. ژیمناستیک کاران هم در قونیه موفق شدند در مجموع ۸۱ مدال به دست آورند که ایران باز هم در این بخش توفیق چندانی نداشت و فقط با دو برنز به کار خود پایان داد، این در حالی بود که حتی اردنی ها هم در این رشته به مدال طلا رسیدند و ترکیه در این رشته هم با ۲۸ مدال که ۱۲ مورد آن طلائی بود باز هم بهترین عملکرد را ارائه کرد.

در نهایت در این دوره از بازی های ۱۳۳۳ مدال توزیع شد که ورزشکاران ایران با وجود کاروان پرامیدی که روانه مسابقات کردند و امیدوار بودند تا پس از ترکیه عنوان نایب قهرمانی را کسب کنند در نهایت ۱۳۳ مدال به دست آوردند. عملکرد ورزشکاران ما در این دوره از مسابقات نشان داد که همیشه اعزام تعداد زیاد ورزشکار تضمین کننده بهتر شدن جایگاه کاروان ما نیست و اگر در دوره بعدی که در شهر پالونده کامرون و در سال ۲۰۲۵ برگزار خواهد شد اعزام کیفی تری داشته باشیم از بروز نتایجی که در برخی رشته ها مثل جودو، دوومیدانی و حتی هندبال بانوان به دست آمد جلوگیری می شود.

از برنامه الان تیم ملی والیبال بگوئید.

پنجشنبه شب برای بازی های AVC کاپ عازم فیلیپین شدیم و بازی هایمان از ۳۱ مرداد ماه شروع می شود که اولینش هم با کره است و در گروه ما تیم های چین، ویتنام و فیلیپین هم هستند. بازی های خیلی سخت تری را پیش رو داریم و فکر می کنم که توقع مردم هم از ما بیشتر شده و شور و شوق خوبی بین مردم به وجود آمد. ما در رشته های ورزشی افرادی تیم ها و ورزشکاران خوبی را داشتیم که همیشه مقام های زیادی را هم کسب کردند ولی وقتی یک ورزش گروهی مقام می آورد بازتاب انرژی بخشی در سطح جامعه دارد و خوشحالی مردم در فضای مجازی نشان از پیگیر بودن شان است، حتماً برای این مسابقات هم خبرها را دنبال می کنند تا ببینند چه نتیجه ای خواهیم داشت.

تیم ملی ما برای ادامه مسیر به چه چیزهایی نیاز دارد؟

بازیکنان ملی پوش ما شاید ۱۰ تا ۱۵ سال عضو تیم ملی بودند ولی بازی های ملی شان کم است، یعنی ۲۰ یا ۳۰ بازی برای بازیکنان ملی پوش خیلی کم است. این متأسفانه باعث می شود تجربه بازیکنان پایین باشد و نتوانیم در سطح بین المللی با تجربه تر بازی کنیم؛ چرا که تیم های دیگر از یک تورنمنت به تورنمنت دیگر می روند و این خیلی برایشان خوب است ولی امسال خدا را شکر با حمایت فدراسیون باعث شد این را ببینیم که برای اولین بار در رده سنی نوجوانان و جوانان هم این اتفاق افتاد و به مسابقات ایتالیا اعزام شدند. توانستیم برای تیم ملی بزرگسالان سه اردوی برون مرزی و بازی های تدارکاتی داشته باشیم که خیلی هم مفید بود.

سقف رویای والیبالی تیم ملی دختران مان تا کجای می تواند باشد؟

فکر می کنم رویای والیبال بانوان این است که بتوانیم مانند آقایان در لیگ جهانی بازی کنیم؛ چرا که مانند آقایان این حضور برای ما می تواند خیلی مفید باشد. ما باید حتماً به یک کیفیتی از بازی برسیم که بتوانیم در مسابقات شرکت کنیم و رویای تیم ملی والیبالی ما این است که در این مسابقات شرکت کنیم و رویای تیم ملی والیبالی ما این است که در این مسابقات شرکت کنیم؛ چرا که برای هر ورزشکاری این یک آرزوست.